

самоврядування з метою здійснення управління освітою, наукою, охороною здоров'я, соціальним захистом населення України тощо, спрямованих на забезпечення соціально-культурних прав і свобод громадян. Тому, публічне адміністрування в соціально-культурній сфері – це складна та динамічна сфера розвитку громадянського суспільства, без якої неможливе існування цивілізованої європейської держави [3].

Таким чином, роль держави в соціально-культурному розвитку країни досить вагома. Оскільки, вона здійснює загальне адміністрування та створює належну матеріально-технічну базу, організує підготовку кадрів та піклується про соціальний захист населення країни.

Список літератури

1. Білявський В. М. Розвиток соціальних програм на рівні торговельного підприємства / В. М. Білявський // Вісник Донец. держ. ун-ту економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. – 2005. – № 3 (27). – С. 117 – 125.
2. Білявський В. М. Концептуальні засади державної політики у сфері імплементації міжнародного трансферу технологій / В. М. Білявський, Ю. В. Білявська // Економіка Менеджмент розвитку соціально-економічних систем у новій економіці : матеріали міжнар. наук.-практ. конф. – П. : Полтав. ун-ту екон. і торг., 2015. – С. 247 – 249.
3. Білявський В. М. Формування концепції бенчмаркінгу в процесі трансформації євроінтеграційних пріоритетів в економіці України / В. М. Білявський // Глобальні соціально-економічні трансформації в XXI столітті : матеріали III наук.-практ. круглого столу. – К. : Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, 2016. – С. 15 – 17.

УДК 351.84

Ніколаєва І. О.

студентка,

Національний авіаційний університет

Науковий керівник:

Білявський В. М.

к. е. н., доцент,

Національний авіаційний університет

ПУБЛІЧНЕ АДМІНІСТРУВАННЯ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ В УКРАЇНІ

На даний момент, однією із актуальніших проблем сьогодення є розвиток соціальної сфери, яка є необхідною умовою існування будь якої держави.

Однією з характерних рис функціонування та розвитку сучасних економічних систем є їх соціальна політика [1, с. 117 – 118], під якою слід розуміти процес використання певної частини грошового доходу для потреб матеріального, соціального та духовного розвитку людини та суспільства загалом. Водночас, соціальна економіка [2] передбачає, що сам ринок має регулюючу функцію, яка базується на приватній власності, правових гарантіях, ефективній системі державного управління, впровадженні економічних стимулів та наявності контролюючих органів.

Обґрунтовано, що діяльність публічного адміністрування в соціальній сфері пов'язане з іншими сферами, а саме: економічною, адміністративно-політичною та іншими. Взаємозв'язок даних сфер є настільки тісним, що ні одна з них не може розвиватися, як окрема система.

Як відомо, публічне адміністрування є фактором розвитку соціальної сфери. Публічне адміністрування втілює в собі взаємодію держави та суспільства, де провідне місце займає саме соціальний аспект.

Загалом, публічне адміністрування націлене на те, щоб створити сприятливі умови для динамічного розвитку усіх сфер громадянського суспільства, а також для того, щоб забезпечити безпеку, умови конкурентного середовища тощо. Тому, одним із головних завдань, яке виконує публічне адміністрування є створення умов для задоволення потреб людини у суспільстві.

Слід зазначити, що в Україні органом публічного адміністрування соціальної сфери є Міністерство соціальної політики. Головним завданням, що постає перед даним міністерством, є формування та забезпечення ефективної державної політики у соціальній

сфері, а саме: забезпечення зайнятості, соціальний захист населення та підтримка. Соціальна сфера вважається важливою частиною розвитку громадянського суспільства. Тому її регулювання є основою соціальної політики [3]. Основними цілями якої є такі:

- формування стратегії функціонування нової політики, що забезпечить покращення соціальної сфери;
- удосконалення соціальної підтримки за принципом адресності, що передбачає заходи для всіх прошарків населення;
- покращення умов праці населення з метою отримання задоволення від виконуваної роботи.

Таким чином, соціальна сфера є невід’ємною складовою публічного адміністрування. Проблема щодо нормативного регулювання якої стосується, зазвичай, держави в цілому. Наразі, перед Міністерством соціальної політики України постає завдання в удосконаленні напрямів щодо упорядкування та подальшого вдосконалення прав та інтересів громадянського суспільства. На сьогодні, як на державному так і місцевому рівні в Україні, активно розвивається соціальна сфера і за прогнозами [4, с. 30] ця тенденція буде зберігатися ще протягом декількох наступних років.

Список літератури

1. Білявський В. М. Розвиток соціальних програм на рівні торговельного підприємства / В. М. Білявський // Вісник Донец. держ. ун-ту економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. – 2005. – № 3 (27). – С. 117 – 125.
2. Білявський В. М. Оцінювання ефективності соціальної діяльності торговельних підприємств / В. М. Білявський // Вісник Київ. нац. торг.-екон. ун-ту. – 2006. – № 3. – С. 39 – 45.
3. Білявський В. М. Кадрова політика як фактор підвищення конкурентоспроможності підприємства / В. М. Білявський, К. В. Богач // Актуальні проблеми управління соціально-економічними системами: матеріали міжнар. наук.-практ. інтерн.-конф. – Луцьк : РВВ Луцьк. нац. техн. ун-ту, 2017. – С. 26 – 27.
4. Білявський В. М. Людський капітал як інструмент оцінювання конкурентоспроможності організації / В. М. Білявський // Вісник Харків. нац. ун-ту ім. В. Н. Каразіна. – 2017. – № 92. – С. 23 – 31.

УДК 351.08

Новіков В. С.
магістр МО-518,
Національний авіаційний університет
Науковий керівник:
Білявський В. М.
к. е. н., доцент,
Національний авіаційний університет

БЮРОКРАТІЯ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Зазвичай, під бюрократією розуміють тип організації, якому притаманна: чітка управлінська ієрархія, високий ступінь розподілу обов’язків, певні стандарти та принципи добору персоналу (виходячи з їх компетенції). Найчастіше поняття «бюрократія» використовують для позначення форм організації публічного адміністрування.

Найповніше сутність бюрократії розкрив М. Вебер у своїй праці «Господарство і суспільство». Під бюрократію він розумів нормативну модель, певний ідеал, досягнення якого мають прагнути всі організації. Відповідно, чим більше організація наближається до бюрократичної моделі, тим більш ефективною вона має бути. Наразі, саме найвища ефективність бюрократичної адміністрації є причиною її розповсюдження в сучасному суспільстві.

Систематичний розподіл праці, що притаманний бюрократії, дає можливість класифікувати процес управління на окремі складові та досягти більшої точності виконання окремих функцій [1]. Завдяки безособовому характеру бюрократії добір кадрів здійснюється в залежності від індивідуальних якостей пошукачів на вакантну посаду, а також їх досягнень та компетенцій. Систематизація правил дозволяє уникати певної вибіркості при веденні поточних справ.

Але додержання у своїй роботі бюрократичних норм може не лише сприяти підвищенню ефективності оперативних процесів, але й перешкоджати оптимальному їх